

BÀI HỌC 4

THẾ GIỚI QUAN QUA MẮT CHÚA: KINH THÁNH

CÂU GỐC: “Con mắt Đức Giê-hô-va ở khắp mọi nơi, Xem xét kẻ gian ác và người lương thiện” (Châm ngôn 15:3).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Châm ngôn 15:3; Gióp 12:7–10; Ê-phê-sô 6:12; Khải huyền 20:5, 6; Giảng 1:1–14; Mác 12:29–31.

Thi sĩ người Ba lan Czelaw Milosz đã viết một bài thơ, bắt đầu với bài viết của mình về những con thú tưởng tượng: những con thỏ biết nói, những con sóc biết nói và các con thú tương tự. Ông viết, “Chúng có nhiều điểm tương đồng với các con thú thật, giống như những quan niệm của chúng ta về thế giới thực.” Rồi, để kết thúc bài thơ, ông đã viết: “Hãy nghĩ về điều này, và hãi hùng.”

“Hãi hùng” có thể là một chữ quá nặng, nhưng sự thật là, rất nhiều điều con người nghĩ về thế giới có thể sai hoàn toàn. Thí dụ, trong gần 2,000 năm, nhiều người trên thế giới, người thông minh nhất và có học vấn cao nhất đã nghĩ rằng trái đất nằm bất động ở trung tâm vũ trụ. Ngày nay, nhiều người thông minh nhất và có học vấn cao nhất nghĩ rằng con người tiến hóa từ những gì chỉ là một dạng sinh vật rất đơn giản lúc ban đầu.

Là con người, chúng ta không bao giờ nhìn thế giới từ một vị trí trung lập. Chúng ta nhìn thế giới, luôn luôn và duy nhất, qua các màn kính đã lọc theo cách chúng ta diễn giải và hiểu thế giới chung quanh. Cái màn lọc ấy được gọi là thế giới quan, vì vậy, rất quan trọng để chúng ta phải dạy cho những người trẻ tuổi của chúng ta, và thậm chí các thuộc viên lớn tuổi của hội thánh nữa, về thế giới quan theo Kinh Thánh.

1. CẶP MẮT CỦA CHÚA

Một giáo sư đại học Oxford đã đưa ra giả thuyết rằng chúng ta, thế giới và mọi thứ xung quanh chúng ta không có gì là thật. Thay vào đó, chúng ta là những sáng tạo kỹ thuật số của một giống người ngoài hành tinh với máy điện toán cực mạnh.

Có thể đó là một lý thuyết thú vị, nhưng nó đưa đến một câu hỏi quan trọng: bản chất của thực tế và hiện hữu là gì?

Có thể có hai câu trả lời rất bao quát, ngay cả khi chỉ có một câu trả lời hợp lý. Thứ nhất là vũ trụ hiện hữu – và tất cả những gì có trong đó, bao gồm cả chúng ta. Không có gì tạo ra nó, không có gì hình thành nó. Nó chỉ có, nó chỉ là. Nếu vậy thì đó quả là một sự thật phũ phàng. Không có chúa, không có thần, không có gì là thiên thượng. Thực tế là hoàn toàn vật chất, hoàn toàn tự nhiên. Như ai đó đã nói 2,500 năm trước (đây không phải là một ý tưởng mới), “chỉ có các nguyên tử và khoảng trống.”

Quan điểm kia là có một đấng thiêng liêng (hay nhiều đấng thiêng liêng) đã tạo ra vũ trụ. Điều ấy, thực sự, có vẻ hợp lý hơn, chí lý hơn, hợp lẽ hơn so với ý tưởng rằng vũ trụ chỉ là, và không có lời giải thích cho nó. Quan điểm này bao gồm thế giới tự nhiên, thế giới của “các nguyên tử và khoảng trống”, nhưng không giới hạn ở đó. Nó đưa đến một thực tế rộng lớn và bao quát hơn, sâu sắc hơn và nhiều mặt hơn so với quan điểm duy vật vô thần mà chúng ta thường được nghe nói đến ngày nay.

Các câu sau đây nói gì về các tư tưởng được bàn đến trong bài học hôm nay? Thi thiên 53:1, Châm ngôn 15:3, Giăng 3:16, Ê-sai 45:21, Luca 1:26–35.

Trung tâm điểm của bất kỳ nền giáo dục Cơ Đốc nào cũng phải là thực tế về sự hiện hữu của Đức Chúa Trời. Không chỉ là về sự hiện hữu của Ngài không thôi, mà còn là một Đức Chúa Trời có sự lưu tâm đến chính cá nhân con người chúng ta, yêu thương chúng ta và là Đấng chúng ta có thể thông công với. Ngài là một Đức Chúa Trời của những phép lạ, tuy dùng những luật tự nhiên, Ngài không hề bị ràng buộc bởi những luật đó, và là Đấng có thể vượt qua những luật ấy khi Ngài muốn (chẳng hạn như trong sự sinh ra đời bởi người nữ đồng trinh của Chúa Giê-su). Việc giảng dạy quan điểm này đặc biệt thích hợp trong thời đại của chúng ta bởi vì ngày nay trong thế giới trí thức hầu như tuyên bố (một cách sai lầm) rằng khoa học ủng hộ thế giới quan theo thuyết vô thần và thuyết tự nhiên.

Hãy suy nghĩ về thế giới quan vô thần hạn hẹp và hạn chế, trái ngược thế nào với thế giới quan theo Kinh Thánh, mà (như đã nói ở trên) bao gồm thế giới tự nhiên nhưng không bị giới hạn bởi nó. Tại sao, cuối cùng, thế giới quan theo Kinh Thánh, thế giới quan theo thuyết hữu thần, là hợp lý và có ý nghĩa hơn nhiều so với thế giới quan theo thuyết vô thần?

2. CÂU HỎI CỦA LEIHNIZ

Nhiều năm trước, có một tư tưởng gia và là tác giả tên là Gottfried Wilhelm Leibniz đặt một câu hỏi mà có thể là một câu hỏi căn bản nhất: “Tại sao lại có hữu thể thay vì không có gì cả?”

Các câu Kinh Thánh sau đây có thể trả lời câu hỏi của Leibniz như thế nào? Sáng thế Ký 1:1; Giảng 1:1-4; Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11; Khải huyền 14:6, 7; Gióp 12:7-10.

Thật lý thú vì trong Kinh Thánh, sự hiện hữu của Đức Chúa Trời là sự dĩ nhiên không phải hồ nghi chi cả. Sáng thế Ký 1:1 không bắt đầu bằng các lập luận để giải thích sự hiện hữu của Đức Chúa Trời. Nó xem sự hiện hữu của Ngài là đương nhiên (xem thêm Xuất Ê-díp-tô 3:13, 14), và từ điểm bắt đầu đó, Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, tất cả sự thật được tiết lộ trong các trang mở ra của Kinh Thánh.

Học thuyết sáng tạo cũng là nền tảng cho bất kỳ nền giáo dục Cơ Đốc nào. Tất cả mọi điều chúng ta, là Cơ Đốc nhân, tin, đều dựa trên học thuyết về sự Tạo Thế trong sáu ngày. Kinh Thánh đã không bắt đầu bằng một tuyên bố về sự chuộc tội, hoặc về luật pháp, hoặc về thập tự giá, hoặc về sự phục sinh, hoặc về sự Tái Lâm.

Không, Kinh Thánh bắt đầu bằng một tuyên ngôn rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, bởi vì tất cả các giáo lý trong ấy sẽ vô nghĩa nếu không có điều thực tế rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa của chúng ta.

Do đó, một lần nữa, thế giới quan của Kinh Thánh phải nhấn mạnh tầm quan trọng của giáo lý về sự tạo thế. Sự nhấn mạnh này cũng trở nên rất quan trọng, bởi vì sự giảng dạy về thuyết sáng tạo đã phải đối diện với một cuộc tấn công toàn diện dưới danh nghĩa khoa học. Thuyết tiến hóa – hằng tỷ năm của sự sống dần phát triển bởi sự phù hợp và bắt đầu, tất cả đều tình cờ – đã làm đủ cách để hủy hoại niềm tin vào Kinh Thánh cho hàng triệu người. Thật khó để tưởng tượng có một giáo lý nào đối nghịch với Kinh Thánh và đức tin Cơ Đốc giáo hơn là thuyết tiến hóa. Đó là lý do tại sao ý tưởng cho rằng sự tiến hóa bằng cách nào đó, có thể đã xảy ra và hòa hiệp với học thuyết sáng tạo của Kinh Thánh, thật ra còn tệ hại hơn cả thuyết tiến hóa vô thần. Vì điều ấy không thể nào xảy ra, và nó chỉ là những lời nhạo báng Kinh Thánh và niềm tin Cơ Đốc giáo thì đúng hơn.

Đức Chúa Trời yêu cầu chúng ta dành một phần bảy cuộc đời của mình, mỗi tuần, để ghi nhớ sự sáng tạo trong sáu ngày, là điều mà Ngài không đòi hỏi nơi những sự dạy dỗ khác. Điều ấy cho chúng ta biết gì về nền tảng và sự quan trọng của học thuyết này đối với thế giới quan Cơ Đốc giáo?

3. THẾ GIỚI QUAN CỦA KINH THÁNH

Như đã nói trong phần tiểu dẫn, không ai trong chúng ta nhìn thế giới với một cách nhìn trung lập được. Chẳng hạn, một người vô thần nhìn vào cầu vồng trên bầu trời và không thấy gì ngoài một hiện tượng thiên nhiên. Nó không có ý nghĩa gì khác ngoài ý nghĩa nào mà con người quyết định cho nó. Ngược lại, một người nào đó nhìn nó từ một thế giới quan của Kinh Thánh sẽ thấy không chỉ là một hiện tượng thiên nhiên, nước và ánh sáng phản chiếu nhau, mà còn thấy đó là khẳng định về lời hứa của Đức Chúa Trời, rằng Ngài không hủy diệt thế giới một lần nữa bằng nước (Sáng thế Ký 9:13-16). “Vi đại thay lòng nhân từ và trắc ẩn của Đức Chúa Trời đối với những kẻ thọ tạo vấp ngã của Ngài qua việc đặt chiếc cầu vồng đẹp đẽ trên mây như một dấu hiệu của giao ước của Ngài với loài người . . . Mục đích của Chúa là nếu con cháu của các thế hệ sau hỏi về ý nghĩa của chiếc vòm mỹ miều bao phủ cả vòm trời, thì cha mẹ của chúng nên lặp lại câu chuyện về Đại Hồng Thủy và nói với chúng rằng Đấng Tối Cao đã bẻ cong cây cung và đặt nó vào những đám mây như một lời cam đoan rằng nước sẽ không bao giờ tràn lên toàn mặt địa cầu nữa.” – Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, trang 106.

Đối với người Cơ Đốc Phục Lâm, Kinh Thánh vẫn là văn bản làm nền tảng của đức tin chúng ta. Nó dạy thế giới quan, là chiếc kính lọc để giúp chúng ta nhìn và hiểu thế giới, là một nơi rất khó khăn và phức tạp. Kinh Thánh tạo ra khuôn mẫu để giúp chúng ta hiểu rõ hơn về thực tế mà chúng ta đang ở trong đó, mà chúng ta là một phần của nó, và chúng ta thường bị hoang mang và bối rối bởi nó.

Những sự thật nào được tìm thấy trong các câu sau đây có thể giúp chúng ta hiểu rõ hơn về thực tế mà chúng ta đang hiện hữu đây? Ê-phê-sô 6:12; Mác 13:7; Rô-ma 5:8; Rô-ma 8:28; Truyền đạo 9:5; Khải huyền 20:5, 6.

Là tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta phải tuân thủ chặt chẽ các sự dạy dỗ của Kinh Thánh, vì đây là những sự thật mà Đức Chúa Trời đã tiết lộ cho loài người, đáng giải thích cho chúng ta nhiều điều về thế giới mà nếu không có cuốn cẩm nang này, chúng ta sẽ không biết hoặc không hiểu được. Vì lẽ ấy, mọi nền giáo dục Cơ Đốc phải bắt rễ và dựa trên Lời Chúa, và bất cứ những sự dạy dỗ nào trái với nó đều phải bị loại bỏ.

Có những lời dạy nào của Kinh Thánh mâu thuẫn với những niềm tin khác mà mọi người thường có là gì? Sự khác biệt này dạy chúng ta gì về tầm quan trọng của việc chúng ta phải trung thành với Lời Chúa?

4. THỜ PHƯỢNG ĐẮNG CỨU CHUỘC

Giáo lý về Sự Sáng Tạo trong niềm tin của chúng ta rất quan trọng, nó không chỉ đứng riêng một mình. Nó đi cùng với một giáo lý khác, và đặc biệt trong Tân Ước, ấy là, giáo lý về Sự Cứu Chuộc. Và điều ấy bởi vì, thật lòng mà nói, trong một thế giới đầy tội lỗi và sự chết, chỉ riêng việc sáng tạo thì không đủ. Chúng ta sống, chúng ta tranh đấu, chúng ta đau khổ (và tất cả mọi người đều giống vậy), và rồi sau đó là gì? Chúng ta chết, cuối cùng cũng chẳng khác chi mọi động vật khác?

Vậy thì đời sống có hay ho nghĩa lý gì?

Do đó, không kém phần quan trọng như thế giới quan của chúng ta, là học thuyết về sự cứu chuộc. Vì giáo lý ấy có nghĩa là chúng ta có Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc và Ngài đã bị đóng đinh và đã phục sinh là trung tâm của tất cả những gì chúng ta tin.

Đọc Giảng 1:1-14. Các câu này cho chúng ta biết Đức Chúa Giê-su là ai và Ngài đã làm gì cho chúng ta?

Cũng hãy nhìn lại sứ mạng của thiên sứ thứ nhất: “Điều ấy đoạn, tôi thấy một vị thiên sứ khác bay giữa trời, có Tin lành đời đời, đăng rao truyền cho dân cư trên đất, cho mọi nước, mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc. Người cất tiếng lớn nói rằng: ‘Hãy kính sợ Đức Chúa Trời, và tôn vinh Ngài, vì giờ phán xét của Ngài đã đến; hãy thờ phượng Đấng dựng nên trời đất, biển và các suối nước’” (Khải huyền 14: 6, 7). Hãy lưu ý rằng “tin lành đời đời (hay phúc âm vĩnh cửu)”, được liên kết trực tiếp với Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa. Và khi chúng ta nhận ra rằng Đức Chúa Trời là Đấng dựng nên chúng ta cũng chính là Đức Chúa Trời, bằng xương bằng thịt đã đến thế gian, để chính Ngài gánh chịu hình phạt cho tội lỗi của chúng ta, thì không có gì lạ khi chúng ta được mời gọi thờ phượng Ngài. Khi nhận ra Đức Chúa Trời của chúng ta thực sự như thế nào, thì thái độ và phản ứng nào chúng ta phải có đối với Ngài?

Vì lý do này, Đấng Christ và chính Ngài bị đóng đinh phải luôn là trung tâm và trước nhất của tất cả những gì chúng ta dạy – sự giảng dạy mà trên thực tế, phải kể cả Sự Tái Lâm nữa. Bởi vì, nếu không có Sự Tái Lâm của Ngài thì sự đến lần đầu tiên của Đức Chúa Giê-su Christ không thực sự làm gì nhiều cho chúng ta cả, phải không? Chúng ta có thể nói rằng, sự giảng trần của Đấng Christ lần đầu tiên và lần thứ nhì là hai phần của một kế hoạch cứu rỗi.

Tìm hiểu thêm về ý tưởng, được bày tỏ trong Giảng 1, rằng “Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài” (Giảng 1:3) chính là Đấng đã chết trên thập tự giá cho chúng ta. Vì sao sự thờ phượng là phản ứng tự nhiên của một tấm lòng đầy sự bàng hoàng?

5. LUẬT PHÁP CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Nhiều năm trước, tại Pháp, toàn quốc tranh luận về câu hỏi về hình phạt tử hình: có nên bãi bỏ? Những người ủng hộ cho việc bãi bỏ nó đã liên lạc với một nhà văn và nhà triết học nổi tiếng người Pháp, Michel Foucault và yêu cầu ông thay mặt họ viết một bài xã luận. Nhưng những lời ông viết, không chỉ là biện hộ cho việc xóa bỏ án tử hình, mà còn là xóa bỏ toàn bộ hệ thống nhà tù và thả cho các tù nhân được tự do.

Tại sao? Bởi vì đối với Michel Foucault, tất cả các hệ thống đạo đức chỉ là do con người tạo ra, là những ý tưởng của loài người, và chúng được đề ra bởi những kẻ có quyền lực để kiểm soát quần chúng. Do đó, các quy tắc đạo đức này không có tính hợp pháp thực sự.

Dấu lối suy nghĩ của ông có quá đáng chăng nữa, những gì chúng ta thấy ở đây là hậu quả phải đến của một vấn đề từ ngàn xưa của nhân loại. Chính Môi-se cũng đã phải đối phó với nó trong thời Y-sơ-ra-ên cổ đại từ hàng ngàn năm trước. “Chớ làm như chúng ta làm ngày nay đây, là mỗi người làm tùy ý mình tưởng là phải” (Phục truyền 12:8; xem thêm Các Quan xét 17:6, Châm ngôn 12:15).

Tuy nhiên, nếu chúng ta không nên làm những gì chỉ vì theo ý chúng ta thấy mình đúng – nhưng nếu bản thân chúng ta không chính đáng, thánh thiện và đủ khách quan để biết điều gì là đúng về mặt đạo đức – thì làm sao chúng ta biết phải làm gì? Câu trả lời, là dĩ nhiên khi Đấng tạo dựng nên chúng ta, Ngài cũng ban cho chúng ta một quy tắc đạo đức để sống theo. Theo mắt nhìn (ý tưởng) của chúng ta, có thể chúng ta không nhìn thấy tỏ tường việc đúng, nhưng với Chúa thì Ngài luôn là chính trực.

Các câu dưới đây dạy chúng ta gì về hành động đạo đức? Phục truyền 6:5, Mác 12:29–31, Khải huyền 14:12.

Nếu chúng ta đặt sự cứu chuộc là trung tâm trong thế giới quan Cơ Đốc giáo của chúng ta, thì (như mình đã học tuần trước), luật pháp của Chúa, Mười Điều Răn, cũng phải là trung tâm. Rốt lại, vì phạm tội chúng ta mới cần được cứu chuộc, và phạm tội tức là vi phạm luật pháp (Rô-ma 3:20)? Phân rã luật pháp của Đức Chúa Trời ra khỏi phúc âm, thì phúc âm thực sự không còn ý nghĩa gì. Đó là lý do chúng ta biết rằng luật pháp vẫn còn ràng buộc đối với chúng ta, mặc dù luật pháp không thể cứu chúng ta (Và đó là lý do tại sao chúng ta cần phúc âm).

Vì lẽ ấy, tất cả nền giáo dục Cơ Đốc phải nhấn mạnh điểm mà bà Ellen G. White đã gọi là “sự trường tồn của luật pháp” (*Thiện Ác Đấu Tranh*, trang 63), mà trong đó có điều răn về Ngày Sa-bát. Nếu giáo dục là để giúp khôi phục lại, càng nhiều càng tốt, hình ảnh của Đức Chúa Trời trong chúng ta trong cuộc sống này, thì ngay cả ở mức độ căn bản nhất, luật pháp của Ngài phải được giữ theo, như cách Đấng Christ đã làm, như đây là quy tắc đạo đức cho chúng ta thấy thực sự là gì đúng trong mắt của Chúa.

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

“Mục đích thật của sự giáo dục là khôi phục lại hình ảnh của Đức Chúa Trời trong tâm hồn.” – Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, trang 595. Suy gẫm về ý tưởng này chúng ta có thể thấy tại sao một thế giới quan Cơ Đốc giáo vững chắc là cần yếu cho nền giáo dục Cơ Đốc Phục Lâm. Rốt lại, như chúng ta đã để ý ở trên, có được sự giáo dục và tự chính nó không nhất thiết luôn là tốt. Người ta có thể được giáo dục, thậm chí có trình độ học vấn cao, về các ý tưởng và thái độ trái ngược với các nguyên tắc được tìm thấy trong Kinh Thánh. Đó là lý do tại sao, là người Cơ Đốc Phục Lâm, hệ thống giáo dục của chúng ta phải dựa trên thế giới quan Cơ Đốc giáo. Điều ấy có nghĩa là, tất cả các lãnh vực giáo dục, khoa học, lịch sử, đạo đức, văn hóa, v.v. sẽ được dạy từ quan điểm đó, tương phản với lãnh vực nào mâu thuẫn hoặc thậm chí bỏ qua quan điểm Cơ Đốc ấy. Ngoài ra, tuy đã nói rồi, nhưng cần nhắc lại: Không có gì để gọi là quan điểm trung lập hay nửa vời; mỗi người đều nhìn tất cả sự sống và tất cả thực tại qua làn kính của một thế giới quan của người ấy. Cái thế giới quan ấy, có thể hay không, đã được suy nghĩ một cách mạch lạc và có hệ thống. Do đó, việc phải có một thế giới quan theo Kinh Thánh là điều cần yếu trong việc tạo dựng nền tảng cho mọi nền giáo dục Cơ Đốc Phục Lâm.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lịch sử, có các ví dụ nào bạn có thể nghĩ ra mà trong đó toàn bộ hệ thống giáo dục đã (hay vẫn còn đang) mang lại tổn thất và hủy hoại? Các nơi ấy là đâu, và người ta dạy học sinh những điều gì, và chúng ta có thể học được gì từ những nơi ấy? Làm thế nào chúng ta có thể bảo vệ các hệ thống giáo dục của chính chúng ta khỏi những ảnh hưởng có tính chất phá hoại này?
2. Bài học của tuần này đã xem xét một số điểm chính của thế giới quan Cơ Đốc giáo: sự hiện hữu của Đức Chúa Trời, sự sáng tạo, Kinh Thánh, chương trình cứu chuộc và luật pháp của Đức Chúa Trời. Còn những yếu tố quan trọng nào khác cần được thêm vào trong bất kỳ công thức đầy đủ nào của thế giới quan Cơ Đốc giáo?